

L'ermita tancada de Sant Maurici

El mal estat de l'edificació obliga des de fa tres anys a celebrar l'aplec multitudinari a l'aire lliure

David Quintana,
Caldes de Malavella.

L'ermita de Sant Maurici de Caldes de Malavella ha tornat a la palestra informativa els darrers dies en fer-se pública la intenció del consistori de recuperar per a la vila el paratge destinat al patró. L'alcalde de la vila, Marcel Vila, (ERC) explicava divendres que l'equip de govern està negociant una fórmula conveniada amb el propietari, Lluís Quer. L'oposició considera però que la millor opció seria recomprar la finca amb l'ajut dels 300.000 euros que el consistori rebrà de la urbanització del PGA Catalunya. En tot cas i sigui quina sigui finalment la fórmula emprada l'objectiu és comú: garantir la continuïtat de l'ermita, actualment en un deficient estat de conservació que des de fa tres anys l'obliga a restar tancada al públic, i garantir al vilatans de Caldes l'accés a tot el paratge.

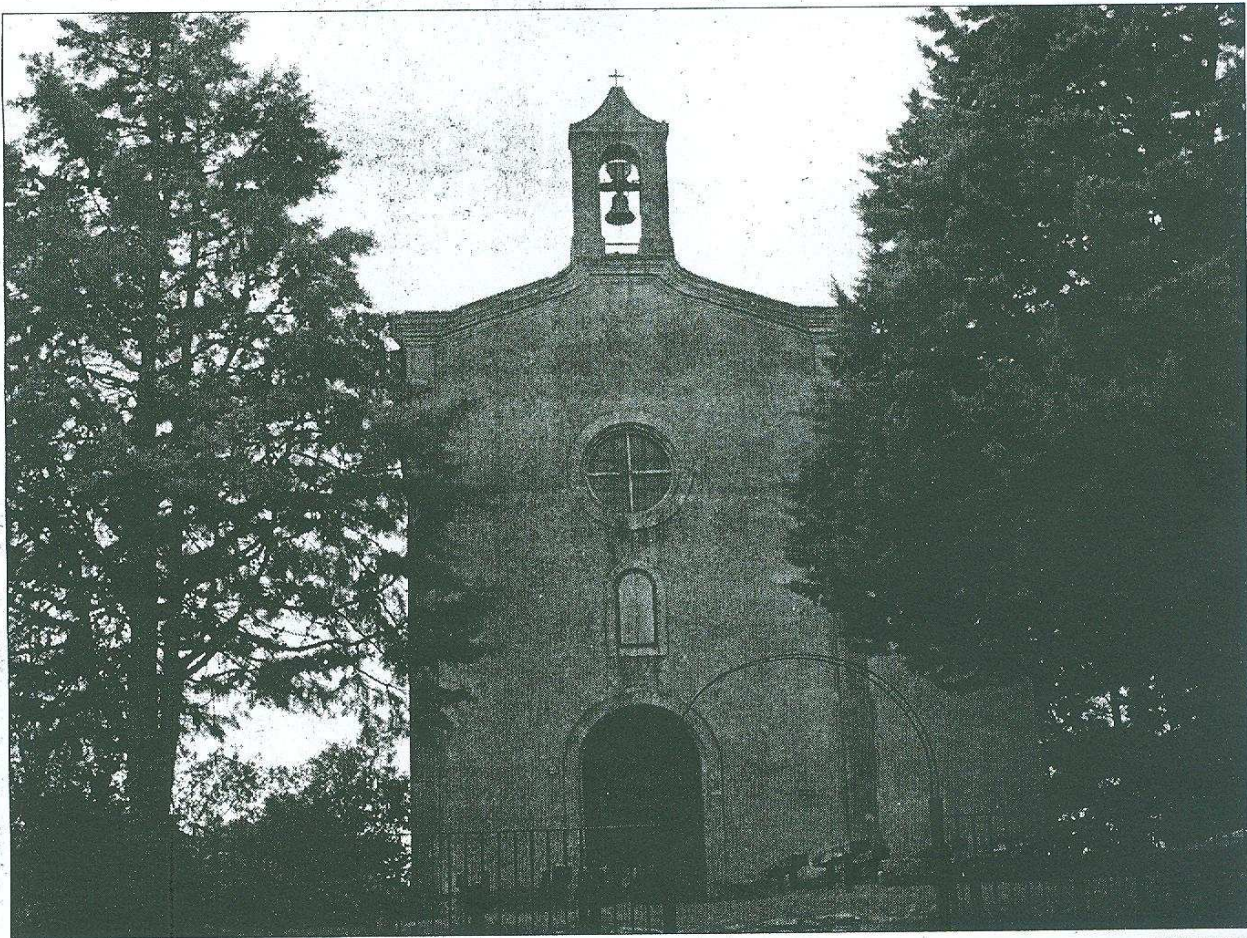
Potser seria moment de recuperar els comentaris fets per l'anterior capellà de la vila, mossèn Emili Bohigas, que fa cinc anys aconsellava reprendre l'esperit que va consignar l'any 1847 la propietat ciutadana de Sant Maurici a un patronat format per quinze vilatans de Caldes on ningú esgrimia sobre la finca més drets que la resta i on l'únic objectiu era garantir l'accés i la conservació de l'ermita consagrada al patró.

Quinze propietaris, una finca, un poble

Sobre aquesta base de propietat mancomunada, el 1844 quatre ciutadans de Caldes van aprofitar el període de desamortització encetat per Juan Álvarez Mendizábal per obtenir el paratge de Sant Maurici per 190.000 rals valons. Tres anys després els propietaris de la finca augmentaven a quinze i es comprometien a garantir l'accés dels ciutadans al recinte i a conservar l'ermita amb l'ajut del sagristà.

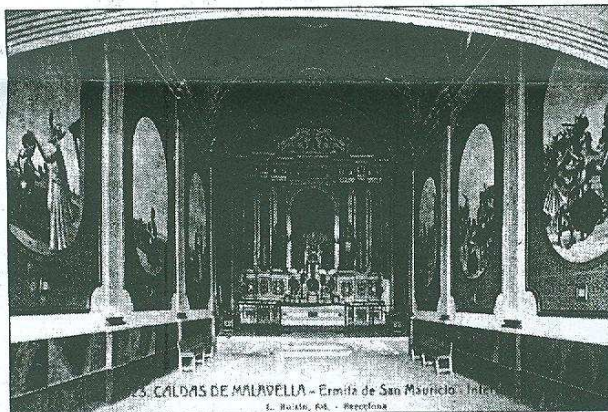
És contradictori que una ermita i un paratge que aglutina des de fa 165 anys l'aplec anual de Sant Maurici -22 de setembre- amb un esperit de germanor més enllà de les consideracions religioses, estigui des de fa tres anys tancat al públic i des de fa 5 en mans d'un terratinat colomenc que ha trencat amb el compromís inicial de conservació de la finca. Val a dir que aquest mèrit no és exclusiu seu sinó que l'ermita, amb els anys ha caigut en l'oblit dels seus propietaris.

El compromís dels quinze va començar a desfer-se l'any 1856 quan Pau Regàs, un dels quatre primers compradors, va vendre's la seva part a dos propietaris reduint el nombre a 14. La cosa va anar disminuint fins que l'any 1902 es va signar un conveni per reconduir l'esperit i l'ànima dels compradors inicials.

CARLES COLOMER

TANCADA. Façana de l'ermita de Sant Maurici que a causa del seu estat interior de conservació porta tres anys tancada al públic.

ARXIU MUNICIPAL DE CALDES DE MALAVELLA

INTERIOR. El retaule data de l'any 1872.

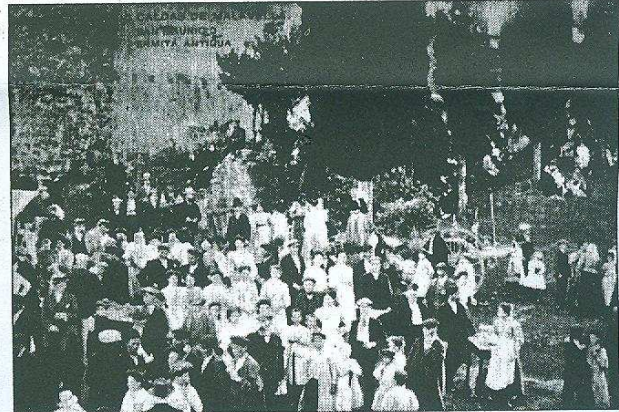
L'octubre de 1905, Josep Mir, registra la meitat de la finca de Sant Maurici sota el seu nom. La família Mir ha estat propietària des de llavors de la major part dels terrenys fins que a la mort d'en Joaquim Mir l'any 1992, la finca va acabar sent venuda al seu actual propietari, Lluís Quer.

La Mala Vella i el jove Maurici

És en aquest context que el consistori es planteja comprar els drets sobre la finca i sobre el patrimoni cultural i social que representa el paratge d'on va néixer la llegenda que dona nom a la vila. La llegenda de la

Mala Vella diu que al castell -ara de Sant Maurici- vivia una dona gran que menjava nens i que tenia atemorits els vilatans. Un dia, un jove orfe anomenat Maurici va arribar a la vila a la recerca de feina i va ser capturat per la terrible senyora. Maurici es va revelar contra la Mala Vella que l'havia segrestat convertint-lo en bufó tot obrint les portes del castell per tal que la gent empaités la Mala Vella per donar-li mort i per cremar la fortificació en què encara es conserven restes al paratge.

Les primeres notícies es tenen de l'ermita de Sant Maurici que bé podria ser el nen de

ARXIU MUNICIPAL DE CALDES DE MALAVELLA

APLEC. 165 anys fa que els caldens es reuneixen cada 22 de setembre.

la llegenda o bé podria ser un soldat romà a qui van donar finques al terme de Caldes, es remunten a 1412 tot i que no és fins a 1443 quan es té constància literal de l'ermita consagrada a sant Maurici.

El retaule que es conserva en el seu interior data de 1868 quan el mossèn de Caldes va regalar la imatge al bisbe de Girona, Constantí Bonet, i aquest en

compensació va concedir als feligresos 40 dies d'indulgència per cada pare nostre i avemaria que es resés davant la imatge de sant Maurici.

Tot i la clara tradició catòlica de la finca, el mas proper va ser durant molt de temps un hostal on els peregrins de la contrada feien nit quan venien a veure el sant que va acabar la seva solitud l'any 1980 quan una onada de devoció mariana va portar fins a la façana lateral de l'ermita una imatge de la Mare de Déu de Lourdes. La nova imatge va incrementar durant uns anys els pelegrinatges a l'ermita i va revifar l'interès per la zona.

■ Els primers 15 propietaris van voler comprar la finca per protegir-la